

Belastingdienst jaagt zzp'ers de thuiszorg uit

Minister van Financiën moet soortgelijke oplossingen zoeken voor capaciteitsprobleem als in kinderopvang en prostitutie
Hans Piersma

Thuiszorginstellingen die met zzp'ers samenwerken vinden sinds een aantal jaren de Belastingdienst op hun weg. Dit leidt niet alleen tot een grote financiële strop voor de thuiszorg, maar verstoort ook de relaties met de ingeschakelde zelfstandige zonder personeel, met vertrek van zelfstandige hulpverleners uit de thuiszorg tot gevolg.

De Belastingdienst meent dat de arbeidsrelatie tussen de zelfstandige zonder personeel en de thuiszorginstelling die AWBZ- en Wmo-gefinancierde zorg aanbiedt, aangemerkt moet worden als een dienstbetrekking. Hierdoor worden thuiszorginstellingen achteraf opgezeadeld met hoge naheffingsaanslagen loonbelasting en premies; over dezelfde arbeid wordt dan soms dubbel belasting betaald.

Zzp'ers hebben er bewust voor gekozen om niet in dienstbetrekking bij een zorginstelling te werken, maar aan de slag te gaan als zelfstandige. Hieraan liggen allerlei persoonlijke motieven ten grondslag, maar zij hebben één ding gemeen en dat is dat zij zelfstandig willen zijn, hun werktijden flexibel willen invullen en dus niet in het keurslijf van een dienstbetrekking willen worden gestopt.

In 2008 en 2009 hebben de ministeries van VWS en Financiën, de Belastingdienst en de branche geprobeerd afspraken te maken over de omstandigheden waaronder een zzp'er voor de loon- en inkomstenbelasting niet als werknemer wordt aangemerkt. Ondanks alle pogingen is er nog steeds geen werkbare oplossing.

De Belastingdienst stelt dat zzp'ers die thuiszorg in natura verrichten in loondienst zijn bij de thuiszorginstelling. Daarbij baseert de Belastingdienst zich op twee voor hem gunstige uitspraken van rechtbanken. Er zijn echter ook uitspraken die de Belastingdienst in het ongelijk stellen. Het heeft er alle schijn van dat de Belastingdienst een doelredenering heeft opgebouwd en hier zijn standpunt aan heeft opgehangen.

Intussen heeft de Belastingdienst zich met deze standpunten zo ingegraven dat voormalig minister van VWS Ab Klink met zijn brief van 16 augustus 2010 een uiterste poging heeft gedaan om de Belastingdienst uit de loopgraven te krijgen. In zijn brief kondigde hij aan de wet zodanig te willen veranderen dat zzp'ers niet meer kunnen worden aangemerkt als werknemer van een thuiszorginstelling, maar dat zij zelf als thuiszorginstelling kunnen worden aangemerkt. Deze oplossing valt zeer toe te juichen, maar kan nauwelijks als realistische oplossing worden gezien. Vooreen individuele zzp'er is het immers niet doenlijk om te voldoen aan het uitgebreide pakket van voorwaarden dat de zorgverzekeraars en gemeenten aan thuiszorginstellingen stelt, ondermeer ten aanzien van de administratie, de kwaliteitswaarborging en audits.

Kortom, het ministerie van VWS wil het probleem wel oplossen, maar heeft daartoe de mogelijkheden niet; en de fiscus kan het oplossen, maar heeft de wil niet. Dit alles gaat ten koste van de zorgcapaciteit, omdat de rechtgeaarde zzp'er zich niet tot een dienst-

betrekking laat dwingen en dus van het thuiszorgtoneel verdwijnt.

In de komende jaren neemt de behoefte aan thuiszorg toe. Het nieuwe kabinet heeft bijna € 1 mrd uitgetrokken voor het verbeteren van de ouderenzorg, waardoor 12.000 extra zorgverleners aan de slag kunnen. Deze zorgverleners zijn echter op dit moment niet voorhanden en zullen dus de komende jaren moeten worden opgeleid.

Met een toenemende vraag naar thuiszorg enerzijds en een tekort aan deskundige en gekwalificeerde zorgverleners anderzijds zou van de overheid verwacht mogen worden dat, behalve met het beschikbaar stellen van geld, alles in het werk wordt gesteld om de momenteel beschikbare zorgcapaciteit optimaal te benutten. Flexibilisering van arbeid in de thuiszorg zou juist nu niet meer dan vanzelfsprekend moeten zijn. Niets is echter minder waar. Onder aan de streep is het de patiënt die hier de dupe van wordt.

Het wordt hoog tijd dat Jan Kees de Jager, minister van Financiën en eindverantwoordelijk voor de Belastingdienst, een werkbare regeling voor zzp'ers in de thuiszorg maakt. Voorbeelden van andere sectoren waar Financiën heeft laten zien dat dit kan, zijn de kinderopvang (gastouders) of zelfs de prostitutie. Met soortgelijke maatregelen kan een belangrijke stap gezet worden in het oplossen van het capaciteitsprobleem in de thuiszorg.

Hans Piersma is verbonden aan Grant Thornton.

Ab Klink Ultieme poging

- Toenmalig minister Ab Klink stelde voor dat zzp'ers als thuiszorginstelling worden aangemerkt
- Nauwelijks een realistische oplossing
- Voldoen aan uitgebreid pakket van voorwaarden ten aanzien van administratie, kwaliteitswaarborging en audits is ondoenlijk

